

Illegal Kosmonavtika

The phrase *Illegal Kosmonavtika* was coined by the Georgian musician and writer **Zura Jishkariani** and used as the title of his 2008 text, which discussed the post-Soviet generation: “There are many of us, the unavailable customers, the anonymous constructors of daily life, both happy and bored. We have different professions and sleep in different poses. We have unique life experiences and imaginations... the Illegal Kosmonavtika has to start with the absolute, universal, albeit secret denial of officially recognized political and ontological realities.”

The project *Illegal Kosmonavtika* reflects on the Soviet past and the post-Soviet present and poses an important question: what kinds of survival skills should be cultivated to survive if the current systems also fail? The exhibition features site-specific works, showcased within the decommissioned building of the Institute of Space Structures, by artists from several generations – artists who lived under the pressures of Socialist Realism as well as a younger generation that found itself pinned between leftist ideas and modern critiques of capitalism. Further, the exhibition delves into the subject via a series of workshops aimed at cultivating a new “Illegal Kosmonavt” – an individual with rudimentary skills for survival.

The Institute of Space Structures, currently under the jurisdiction of the Georgian Technical University, is a true participant in the *Illegal Kosmonavtika* exhibition.

Giorgi Maghradze, *Mind the Gap*, 2017, Installation

Iliko Zautashvili, *Minutes Before the Collapse*, 2017, Installation

Its history starts in 1979. As most buildings of the military-industrial architectural heritage of the Soviet Union, the institute is undergoing a complex process of re-defining its function in the post-totalitarian present. The architecture and location of the building are greatly influenced by the Soviet military programs’ principles: the function of the building is hard to define and there is no settlement close to it. The only well-publicized state-run event that has taken place in the Institute in recent history was the launch of the first – and last – Georgian space object named “Reflector” into orbit in 1999. Today, the Institute is one of the rare Soviet buildings with well-maintained architecture and interior that may not be responsive to the current socio-political challenges, but often appears as a silent artifact of disturbed landscape.

In his statement about the installation *G.V.E.C. (Google Voice for Existential Communications)*, Jishkariani explains: “A telephone is a very intimate and mysterious object for me. Once in my childhood, during the war, landline phone cables got damaged in the streets of Sokhumi. As a result, while talking on the phone, one could have heard noisy sounds of many voices talking simultaneously. Those noisy echoes were similar to the cosmic sounds of my imagination. The installation is my attempt to replicate those sonic effects under different circumstances.” *G.V.E.C.* is a table with an old 1990s button phone on it. Anyone who picks up the phone will hear a greeting from a robotic voice with further instructions on how to use the buttons. For example, the button zero connects the listener with a chatbot created by Jishkariani, who explores futuristic interaction models in his work. The work is based on his childhood war memories and aims to subvert methods of conventional communication, which may entail wars, forceful displacements, and other disasters. In his words:

“It is mesmerizing to have a phone to hear winter, planets, and a robot talking to you about loneliness and everyday revolutions.”

As a sculptor, **Giorgi Maghradze** is interested in how a variation of materials can produce meaning. *Mind the Gap* is an installation comprised of a number of signs affixed to iron poles. The space created by the poles, placed in a cross-like shape in the exhibition hall, can host other works of the project. The signs invented by the artist are mostly abstract, or to some degree related to restrictions and commands enclosed in the *Illegal Kosmonavtika* concept, targeting various state and corporate entities that own exclusive rights to space research or other kinds of provocative activities. The work also alludes to the significance of the universal language of signs and symbols, which are crucial to navigating modern life. The signs are produced in a DIY mode in the artist’s house. He uses textolite, which is a basic material in printed circuit boards (PCB) production. The signs, drawn by the textolite onto a surface, are then processed by special chemicals. According to Maghradze, the handmade PCBs with changed meanings reflect the element of “illegality” in the project.

Protest Aerobics is the second work in **Group Bouillon**’s performance series. There are various movements associated with a particular experience imprinted in body memory. The group collects habitual body movements

Guram Tsibakhashvili, *Autobiography Before my Birth*, 2017, the Museum of Unidentified Files (detail)

Group Bouillon, *Protest Aerobics*, 2017, Performance

connected with social rituals. When put together and repeated many times, the movement exposes the unseen characteristics of those rituals. The first work, performed only by the group members titled *Religious Aerobics*, was shown in the Georgian Pavilion in Venice in 2013. *Religious Aerobics* showed just how mechanical the process of worshiping can be. *Protest Aerobics* will start with a 5-day workshop where the artists will teach volunteers to perform together at the opening of the *Illegal Kosmonavtika* exhibition. The performance will be recorded and displayed in the exhibition space. The interest of the group in *Protest Aerobics* is to find out how the collective idea of a protest works on a performative level, and whether the specific discontent expressed in a protest’s subject influences its choreography in any way. Also, according to the artists, the mastering of protest movements can be simply useful knowledge.

Iliko Zautashvili’s installation *Minutes Before the Collapse* is a critical reflection on the system within which he once lived. Two red Soviet-made gas containers will be placed in a black hand-cart filled with coal, several mechanical metronomes will make repetitive, even clicking sounds, and a small analog TV screen will display black and white noise. The work is an allusion to the circumstances behind the Soviet space programs. Slave labor, the forced “sameness” imposed over society, and non-stop propaganda were behind many significant achievements of the Soviet cosmos-related military. However, no matter how advanced the space programs were, a hand-cart requiring one’s body sweat in order to move was the object that best described the true nature of the USSR. This calls to mind a local joke of the Cold War period: the

West was alarmed by new Soviet missiles being placed in a portable suitcase launcher, until they learned the Soviets weren’t even able to produce suitcases in the first place.

Behind the Institute of Space Structures there remains, from Soviet times, a long iron vine pergola. Small vineyards were often placed close to factories in Georgia, as an attempt to make specific surroundings more human and inhabitable. In his performance *Alconauts*, **Mamuka Japharidze** uses the old rusty pergola for his work. Around 70 meters of white fabric symbolizing a tablecloth will be placed along the path of the pergola, with wine and some village food at both ends. Two people from the nearby Saguramo Village will stand at the ends of the “table” and shout toasts to each other to start the performance, then volunteers from the audience will be invited to join in and propose new toasts. The performance will be recorded and displayed in the exhibition space. The work is Japharidze’s comment on long-distance communications and represents one of the rituals in Georgian culture – socialization through wine and the exchange of spontaneous toasts.

Mamuka Japharidze, *Alconauts*, 2017, location image

In their work *It’s your Journey, We are Here to Assist*, **Ana** and **Tamar Chaduneli** explore the influence advertising has on society. There was no advertising in the USSR, only propaganda promoting socially-relevant and utopian ideals of an almost perfect life. This propaganda showed how life should be, or will be; but not how it really was. The techniques of propaganda transformed to fit the times but the desire to control remains unchanged. Nowadays in Georgia, propaganda

Iliko Zautashvili, *Minutes Before the Collapse*, 2017, Installation

has been replaced by advertisements that manipulate one’s wishes and promote consumerist interests. The artists use the language of advertising, but replace the imagery. In the exhibition space, viewers will see ad-like imagery, but that imagery says nothing to them.

For **Mariam Natroshvili** and **Detu Jincharadze**, making site-specific “ghost” museums is an attempt to search for and archive disappearing knowledge and factual information. *The Museum of Unidentified Files* is the fourth project of the ghost-museum series, after *The Museum of Superstitions* (2013), *The Museum of News* (2014), and *The Museum of Red Winds* (2015). *The Museum of Unidentified Files* gathers casually found or researched materials, personal diaries, cosmos-related propaganda posters, civil defense educational imagery, and even fragments of works by other artists. One personal item, *The Autobiography Before my Birth* by the Georgian photographer Guram Tsibakhashvili, is a black-and-white photo found within a family album, dated before 1960, the date of his birth. The photograph is blown-up and manually printed on a photo canvas of Soviet production. The *Museum* interprets the Soviet past through the most important constituent of the Soviet utopia – the conquest of space, the greatest Soviet myth of spreading communism not only across the earth but throughout the galaxy.

Magda Guruli and Mariam Natroshvili © 2017
Franchise Program Winner 2016-17

Venue: The Institute of Space Structures, Saguramo, Georgia (outside of Tbilisi)

For more information please visit
apexart.org/exhibitions/guruli-natroshvili.php

არალეგალური კოსმონავტიკა

ფრაზა “არალეგალური კოსმონავტიკა” ქართველმა მუსიკოსმა, და მწერალმა, **ზურა ჯიმშარიანმა** პირველად 2008 წელს, ამავე სახელწოდების ტექსტში გამოიყენა, სადაც პოსტსაბჭოთა თაობაზე წერდა: “ჩვენ ძალიან ბევრნი ვართ. ყველაზე მიუწევდომელი აბონენტები. ყოველდღიურობის ანონიმური კონსტრუქტორები. მოწყენილები და ბედნიერები. ჩვენ განსხვავებულ პროფესიებს ვფლობთ და განსხვავებულ პოზიქში ვიძინებთ. გვაქვს ერთმანეთისგან განსხვავებული უნიკალური ცხოვრებისეული წარმოდგენები და გამოცდილებები... არალეგალური კოსმონავტიკა დაიწყება ოფიციალურად აღიარებული პოლიტიკური და ონტოლოგიური რეალობის აბსოლუტური, საყოველთაო, თუმცა საიდუმლო უარყოფით.”

გამოფენა “არალეგალური კოსმონავტიკა” საბჭოთა წარსულს და პოსტ-საბჭოთა რეალობას ეხება და საგურამოს კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტში, ქართველი თანამედროვე მხატვრების რამდენიმე თაობის ადგილ-სპეციფიკურ ნამუშევრებს აჩვენებს. მხატვრების, რომლებიც სოცრეალიზმის წნეხის ქვეშ ცხოვრობდნენ და ახალგაზრდა მხატვრების, რომლებიც აღდეს მემარცხენე იდეებსა და კავიტალიზმის კრიტიკას შორის აღმოჩნდნენ. პროექტი ასევე მოიცავს ვორკშოფების სერიას, რომელთა მიზანი “არალეგალური კოსმონავტის” კულტივირებაა - პიროვნების, რომელსაც გადარჩენისთვის აუცილებელი ელემენტარული უნარ-ჩვევები გააჩნია. ამ გზით პროექტი პასუხობს შეკითხვას: რა სახის უნარ-ჩვევებია საჭირო გადარჩენისთვის, თუ არსებული სისტემაც დაინგრა?

შეიძლება ითქვას, რომ კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტი, რომელიც საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტს ეკუთვნის, გამოფენის ერთ-ერთი მონაწილეა. მისი ისტორია 1979 წელს იწყება. ისევე როგორც საბჭოთა სამხედრო-სამრეწველო არქიტექტურული მემკვიდრეობის დიდი ნაწილი, ინსტიტუტი პოსტ-ტოტალიტარულ აწმყოში საკუთარი ფუნქციის ხელახალი განსაზღვრის რთულ გზას ადგას. შენობის არქიტექტურასა და ადგილმდებარეობაში საბჭოთა სამხედრო პროგრამების პრინციპები იკითხება: შენობის, ერთი შეხედვით რთულად

კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტის ინტერიერი, საგურამო, საქართველო

გამოსაცნობი ფუნქცია და განცალკევებული მდებარეობა. ინსტიტუტის ისტორიაში ბოლო დროს ჩატარებული ყველაზე ცნობილი ღონისძიება 1999 წელს, პირველი ქართული კოსმოსური ობიექტის - “რეფლექტორის” ორბიტაზე გაშვება იყო. ინსტიტუტე ის იშვიათი შენობაა, რომელმაც მეტნაკლებად კარგად შეინარჩუნა არქიტექტურა და ინტერიერი. ძველი საბჭოთა შენობები ხშირად ადარ პასუხობენ ახალ სოციო-პოლიტიკურ გამოწვევებს და მხოლოდ შეცვლილი რეალობის მდღმაზე არტეფაქტებად რჩებიან.

თავის ინსტალაციაზე, G.V.E.C. (Google Voice for Existential Communications) საუბრისას ზურა ჯიმშარიანი განმარტავს: “ჩემთვის ტელეფონი ძალიან ინტიმური და მისტიური ობიექტია. ბავშვობაში, როცა ქუჩებში ომი იყო და არ იყო ინტერნეტი, ქლაჟში სადაც ვიზრდებოდი სატელეფონო კაბელები დაზიანდა, რის გამოც თვეები განწავლობაში ტელეფონში სხვადასხვა ადამიანების საუბრები ისმოდა. ხმები ხარვეზებით მოდიოდა, ზოგჯერ ექოთი. ჩემთვის ეს ხარვეზიანი, ექოიანი ხმები, კოსმოსურ ხმებს გავდა, როცა არ იცი სინამდვილეში ვინ დგას კაბელის მეორე მხარეს. ინსტალაცია ნაწილობრივ ამ ეფექტის განმეორების ცდაა.” ინსტალაცია G.V.E.C. წარმოადგენს მაგიდას, გასული საუკუნის 90-ანი წლების დროინდელი ტელეფონით. ყველას, ვინც ყურმილს იღებს, ესმის მისალმება რობოტის მსგავსი ხმით და შემდგომი მითითებები, თუ როგორ გამოიყენოს ტელეფონის ღილაკები. მაგალითად, ღილაკი წელი მსმენელს ზურა ჯიმშარიანის მიერ შექმნილ ბოტთან აკავშირებს. ჯიმშარიანი თავის ნამუშევრებში ფუტურისტული კომუნიკაციის მოდელებს იკვლევს. G.V.E.C. ბავშვობისდროინდელ, ომის მოგონებებს ეფუძნება და მიზნად ჩვეული საკომუნიკაციო მეთოდების “დაპაკვას” ისახავს. მეთოდების, რომლებიც ხშირად ომებს, ძალადობას და სხვა კატასტროფებს იწვევს. ავტორის სიტყვებით, იქნებ უფრო საინტერესოა ტელეფონი, რომლითაც შეგიძლია უსმინო ზამთარს, პლანეტებს, ძირითადად, აბსტრაქტულია, ან მარტოობასა და ყოველდღიურობის რეკოლუციაზე.”

მოქანდაკე **გიორგი მალრადის** ინტერესი ნამუშევარში გამოყენებული მასალის მიერ მნიშვნელობის შექმნაა. ინსტალაცია “ფრთხილად სიცარიელესთან” მეტალის ბოძებზე დამაგრებული ნიშნებისგან შედგება. საგამოფენო დარბაზში ჯვარედინად განლაგებული ბოძები ქმნიან სივრცეს, სადაც შეიძლება პროექტის სხვა ნამუშევრებიც განთავსდეს. მხატვრის მიერ მოფონილი ნიშნები, ძირითადად, აბსტრაქტულია, ან გარკვეულწილად არალეგალური კოსმონავტიკის კონცეფციას ეხმარება, რაც კოსმოსის კვლევაზე, სახელმწიფოსა და კორპორაციების ექსკლუზიურ უფლებებს აკრიტიკებს. ნამუშევარი თანამედროვე ცხოვრებაში აუცილებელი გზამკვლევების - ნიშნებისა და სიმბოლოების მნიშვნელობასაც უსვამს ხაზს. ნიშნები DIY (“გაკეთე თვითონ”) რეჟიმში მხატვრის სახელოსნოში მზადდება. ამისთვის ის ტექსტოლიტს იყენებს, რაც ელექტრონული სქემის (PCB) წარმოებაში გვხვდება. ზედაბირზე ტექსტოლიტით დახატული ნიშნები შემდეგ

სპეციალური ქიმიური ნივთიერებებით მუშავდება. პირად სივრცეში დამზადებულ, ხელნაკეთ სქემებს, მალრადე, პროექტში “არალეგალურობის” ელემენტს უკავშირებს.

“საპროტესტოაერობიკა” **ჯგუფი “ზულიონის”** პერფორმანსების სერიის მეორე ნამუშევარია. არსებობს მოძრაობები, რომელიც გარკვეულ გამოცდილებებს უკავშირდება და ამდენად, მათ ხეიულის მეხსიერება ინახავს. ნამუშევრის თემა სოციალური რიტუალებისთვის დამახასიათებელი მოძრაობებია, რომელთა თანმიმდევრობითი და განმეორებითი შესრულება ამა თუ იმ რიტუალის უხილავ მხარეს ავლენს. სერიის პირველი პერფორმანსი, რომელსაც მხოლოდ ჯგუფის წევრები ასრულებდნენ, სახელწოდებით “რელიგიური აერობიკა”, 2013 წელს ვენეციის ბიენალეს ქართულ პავილიონში იყო წარმოდგენილი. “საპროტესტო აერობიკა” 5 დღიანი ვორკშოფით იწყება, სადაც მხატვრები მოხალისეებს საპროტესტო მოძრაობებს შესწავლიან, რის შემდეგაც, პერფორმანსი, მოხალისეების მონაწილეობით, გამოფენის გახსნაზე იქნება ნაჩვენები. ნამუშევარი კოლექტიური იდეის პერფორმატიულ მხარეს და პროტესტის ქორეოგრაფიას იკვლევს. ასევე, ჯგუფში გაერთიანებული ხელოვანების აზრით, საპროტესტო მოძრაობების ათვისება, უზრალოდ, სასარგებლო ცოდნაც შეიძლება იყოს.

ილიკო ზაუტაშვილის ინსტალაცია “წუთები კოლაცხამდე” კრიტიკული კომენტარია სივრცეზე, სადაც ის ერთ დროს ცხოვრობდა. საბჭოთა წარმოების ორი წითელი გაზის კონტეინერი, ქვანახშირით სავსე ურიკაში დევს; რამდენიმე მექანიკური მეტრონომი, ერთი და ოგივე რიტმის განმეორებად ხმას გამოსცემს; მიწით სავსე კასრში მოთავსებული პატარა ანალოგური ტელევიზორი გამოსახულებას და ხმას ხარვეზებით გადმოსცემს. ნამუშევარი საბჭოთა კოსმოსური პროგრამებისთვის აუცილებელადამიანურ რესურსზე აკეთებს აქცენტს. კოსმოსის ათვისებაში საბჭოთა მიღწევების უკან მონური შრომა, თავსმოხვეული “ერთგვაროვნება” და უწყვეტი პროპაგანდა იდგა. როგორ მხატვარი ამბობს, მიუხედავად მოწინავე კოსმოსური პროგრამებისა, ურიკა, რომელსაც სამომრად ელემენტარული ძალისხმევა და ოფლი ჭირდება, ყველაზე კარგად გამოხატავს საბჭოთა კავშირის რეალურ ბუნებას. როგორც ცივი ომის დროინდელ ერთ ანეკდოტშია, დასავლეთი შეაშვთია ჩემოდანში მოთავსებული ახალი საბჭოთა რაკეტების შესახებ ინფორმაციამ, ვიდრე გაიგო, რომ საბჭოთა კავშირში ჩემოდნენს ვერ ამზადებდნენ.

კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტის უკანა ეზოში საბჭოთა პერიოდიდან შემორჩენილი რკინის გრძელი ტალავერია. საბჭოთა პერიოდში, საქართველოში, ქარხნებთან ახლოს, ხშირად ნახავდით მცირე ვენახებს, რომელსაც იქ დასაქმებული ადამიანები აშენებდნენ და უვლიდნენ, ალბათ მკაცრი ინდუსტრიული გარემოს გაადამიანურებისთვის. **მამუკა ჯაფარიძე** თავის პერფორმანსში “ალკონავტები” სწორედ ამ ძველ, ჭანგიან ტალავერს იყენებს და მის გასწვრივ

დაახლოებით 70 მეტრიან თეთრ ქსოვილს - “სუფრას” ათავსებს, ორივე ბოლოში ღვინით და ცოტა საკვებით. პერფორმანსი სუფრის ერთი ბოლოდან მეორეში გადაძახილი სადღევრძელოების სერიაა, რომლის თქმაც ყველას შეუძლია, ვისაც ღვინის დალევა სურს. ნამუშევარი, ერთის მხრივ, ქართული კულტურის მნიშვნელოვან ნაწილს და რიტუალს - ღვინოს და სპონტანური სადღევრძელოების გაცვლას ეხმაურება, მეორეს მხრივ კი დისტანციურ კომუნიკაციას უსვამს ხაზს.

ნამუშევარში “ეს შენი მოგზაურობაა, ჩვენ აქ ვართ რომ დაგებმართო”, **ანა და თამარ ჩადუნელები** ადამიანზე რეკლამის გავლენას იკვლევენ. საბჭოთა კავშირში რეკლამას იდეოლოგიური პროპაგანდა ანაცვლებდა, რომელიც სრულყოფილი ცხოვრების უტოპიური იდეალების კულტივირებას ისახავდა მიზნად. ის აჩვენებდა რეალობას არა ისეთს, როგორც ის იყო, არამედ როგორც უნდა ყოფილიყო. კონტროლის სურვილი დღესაც უცვლელი დარჩა. პროპაგანდა კი რეკლამამ ჩაანაცვლა, რომელიც საგნების ფლობის სურვილს ააქტიურებს და მომხმარებლური ინტერესების განვითარებას ემსახურება. ნამუშევარში მხატვრები რეკლამის ენას იყენებენ და სარეკლამო სურათ-ხატებს საკუთარი, არაფრის მთქმელი სურათ-ხატებით ცვლიან.

მარიამ ნატროშვილის და დეთუ ჯინჭარიძისთვის, ადგილ-სპეციფიკური “მოჩვენება”-მუზეუმები საბჭოთა წარსულის გააზრების, დეკარგული ცოდნის აღდგენის და საბჭოთა მითოლოგიის გააზრების მცდელობაა. ინსტალაცია “დაუდგენელი მასალების მუზეუმი”, “მოჩვენება”-მუზეუმების სერიის მეოთხე პროექტია “ცრურწმენების მუზეუმის” (2013), “ახალი აზების მუზეუმის” (2014) და “წითელი ქარების მუზეუმის” (2015) შემდეგ. “დაუდგენელი მასალების მუზეუმი” ნაპოვნ ან მოძიებულ მასალებს, პირად დღიურებს, კოსმოსთან დაკავშირებულ პროპაგანდისტულ და საბჭოთა კავშირის დროინდელი სამოქალაქო თავდაცვის პლაკატებს, ასევე, სხვა მხატვრების ნამუშევრების ფრაგმენტებს აერთიანებს. ერთ-ერთი ასეთი ექსპონატი გურამ წიბაზაშვილის ნამუშევარია, ფოტო-სერიიდან “ზიოგრაფია დაბადებამდე”. ესაა შავ-თეთრი ფოტოგრაფია, რომელიც საბჭოთა წარმოების ფოტო-ნაჭერზე დაბეჭდილი, საოჯახო ალბომში ნაპოვნ ფოტოს გადიდებული ვერსიაა. “დაუდგენელი მასალების მუზეუმი” არის მხატვრების მცდელობა საბჭოთა წარსული, საბჭოთა უტოპიის ყველაზე მნიშვნელოვანი შემადგენლის - კოსმოსის დაპყრობის იდეის მეშვეობით გაიაზრონ, რაც დედამიწაზე და შემდეგ კი მთელ გალაქტიკაში კომუნიზმის დამყარების გეგმაში გამოიხატებოდა.

მაგდა გურული და მარიამ ნატროშვილი © 2017. აპექსარტის 2016-17 წლის ფრანშიზული პროგრამის გამარჯვებული პროექტი. კოსმოსურ ნაგებობათა ინსტიტუტი, საგურამო (თბილისთან ახლოს)

apexart

291 church street new york, ny 10013

t: 212.431.5270

info@apexart.org www.apexart.org

apexart is a 501(c)(3), not-for-profit organization and does not engage in sales or sales-related activities.

apexart is a registered trademark.

apexart's programs are supported in part by The Andy Warhol Foundation for the Visual Arts, The Buhl Foundation, Lambert Foundation Fund of Tides Foundation, Bloomberg Philanthropies, The Greenwich Collection Ltd., William Talbot Hillman Foundation, Affirmation Arts Fund, the Milton and Sally Avery Arts Foundation, the Fifth Floor Foundation, and with public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council and the New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew M. Cuomo and the New York State Legislature.

You can support what we do at apexart.org/support.php

apexart © 2017
ISBN: 978-1-946416-05-6

cover image: [Zura Jishkariani, *Illegal Kosmonavtika*, 2017](#), Digital image

Illegal Kosmonavtika

organized by

Magda Guruli and Mariam Natroshvili

June 24 - July 22, 2017

Zura Jishkariani
 Mariam Natroshvili and Detu Jincharadze

Iliko Zautashvili

Mamuka Japharidze

Group Bouillon

Giorgi Maghadze

Ana and Tamar Chaduneli

